

Arrestnummer c/ 749 / 2015
Repertoriumnummer 2015 / 2251
Datum van uitspraak 3 juni 2015
Rolnummer 2014/CO/1130
Notienummer parket-generaal 2015/PGA/82 2015/VJ11/21

K30
webamissie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaalvende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000178782-0001-0018-01-01-1

2015/PGA/82 – 2015/VJ11/21

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

Joos

1.
met maatschappelijke zetel gevestigd te
ondernemingsnummer

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Eric Duchesne, advocaat bij de balie van
Mechelen

Joos

2.
geboren te
wonende te

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Van Cauwenbergh Bruno, advocaat bij
de balie van Dendermonde

1. Ten laste gelegde feiten

De eerste en de tweede,

Te , tussen 20 september 2010 en 1 juni 2011, op niet nader bepaald tijdstip,

A.

PAGE 01-00000178782-0002-0018-01-01-4

Op het perceel gelegen te _____, gekadastreerd als :

eigendom van _____ (KBO : _____) voor 90/100 VE, _____ voor
5/100 VE en _____ voor 5/100,
ingevolge akte verleden door notaris _____ te _____ dd. 06/10/2005;

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermeldde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.2° (een ontbossing zoals vermeld in art. 4.15° van het bosdecreet van 13 juni 1990 van een met bomen begroeide oppervlakte bedoeld in artikel 3 §§ 1-2 van dat decreet) te hebben uitgevoerd,

namelijk ontbossing van een terrein van 2.502,48 m² en omvorming tot weiland en parking.

B.

Op het perceel gelegen te _____, en gekadastreerd _____,

eigendom van _____ (KBO : _____) voor 90/100 VE, _____ voor
5/100 VE en _____ voor 5/100,
ingevolge akte verleden door notaris _____ te _____ dd. 06/10/2005;

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°b (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens) te hebben uitgevoerd,

namelijk het inrichten en verharderen van een terrein met steenpuin om dit te gebruiken als parking voor de uitbating van het hippisch centrum.

C.

Bij inbreuk op artikel 16.6.3quinquies al.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (milieuhandhavingsdecreet) opzettelijk of, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, handelingen te hebben gesteld waardoor een met bomen begroeide oppervlakte als vermeld in artikel 3, §1 en §2, van het Bosdecreet van 13 juni 1990, geheel of gedeeltelijk is verdwenen en er aan de grond een andere bestemming of gebruik werd gegeven,

namelijk ingevolge het ontbossen van het perceel gelegen te _____, en gekadastreerd als _____ in strijd met de bepalingen van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van Mechelen op 15 januari 2014

Ref. 56-T-15/01/2014/00580

Bedrag: 69,68 euro

(get) De e.a. inspecteur-diensthoofd, Guldentops J.

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 17 september 2014 door de beklaagde _____ tegen al de beschikkingen te zijnen laste
- op 17 september 2014 door de beklaagde _____ tegen al de beschikkingen te haren laste
- op 17 september 2014 door het Openbaar Ministerie tegen al de beschikkingen op strafgebied, tegen beide beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 5 september 2014 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, kamer MC3, waarbij beslist werd:

PAGE 01-00000178782-0004-0018-01-01-4

Veroordeelt de eerste beklagde ( ) voor de vermengde en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B en C tot een geldboete van 1.500,00 euro verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 8.250,00 euro.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft de helft van de geldboete uitgesproken lastens eerste beklagde (hetzij voor een gedeelte van 750,00 euro, meer opdecimen gebracht op 4.125,00 euro).

Veroordeelt de tweede beklagde ( ) voor de vermengde en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B en C tot een geldboete van 500,00 euro verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 2.750,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van dertig dagen ingevolge art. 40 Sw.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft de helft van de geldboete uitgesproken lastens tweede beklagde (hetzij voor een gedeelte van 250,00 euro, meer opdecimen gebracht op 1.375,00 euro).

Bepaalt de vervangende gevangenisstraf voor het met uitstel uitgesproken gedeelte van de geldboete op vijftien dagen.

Beveelt aan eerste beklagde en aan tweede beklagde om, overeenkomstig de herstellvordering van het Agentschap voor Natuur en Bos van 14.02.2012, op het perceel aan de te , kadastraal gekend onder de oorspronkelijk beboste toestand met een oppervlakte van 2.850 m² te herstellen in de oorspronkelijke toestand.

Bepaalt de termijn van herstel op zes (6) maanden vanaf de betekening van dit vonnis.

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van 150,00 euro per kalenderdag vertraging in het voltooide herstel, met een maximum van 50.000,00 euro, en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn.

Veroordeelt eerste en tweede beklagde hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering, belopend tot heden: 93,15 euro.

Eerste en tweede beklaagde worden elk veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Verplicht eerste en tweede beklaagde elk bovendien tot betaling van een bijdrage van 25,00 euro bij wijze van financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders. Zegt dat dit bedrag vermeerderd wordt met 50 deciemmen en aldus telkens 150,00 euro bedraagt.

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 8 april 2015.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklaagde in haar middelen van verdediging ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd,
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Motivering ten gronde

┌ PAGE 01-00000178782-0006-0018-01-01-4 ┐

4.2.1. Op strafrechtelijk gebied

4.2.1.a. Voorafgaandelijk

1. De [ ] is eigenaar van het bos gelegen te [ ] gekadaastreerd [ ]. Dit perceel is gelegen in recreatiegebied conform het gewestplan van [ ] goedgekeurd bij KB van 5/08/1976.

Op 20/09/2010 zond de [ ] een fax naar het Agentschap voor Natuur en Bos dat ze op het kwestieuze perceel gevaarlijke bomen zouden kappen.

2. Bij controle op 1/06/2011 stelde het Agentschap voor Natuur en Bos vast dat de kapping die gebeurde ruimer was dan noodzakelijk en dat het terrein gebruikt werd als parking voor de bezoekers van de manege en het hippisch centrum.

Er gebeurden diverse terreincontroles:

- op 14/02/2012 werd vastgesteld dat het ontboste perceel omgezet was naar grasland en nog deels gebruikt werd als parking, deels als weide wanneer de grond te nat was om voertuigen te plaatsen (stuk 58 tot 61 zie foto's)
- op 5/08/2012 werd vastgesteld dat op het perceel een terreinverharding is aangebracht met steenpuin (stuk 72 met foto's).

3. Op 22/02/2012 maakte het Agentschap voor Natuur en Bos zijn herstelvordering op grond van art. 16.6.6. van het decreet van 5/04/1995 over aan het Openbaar Ministerie, waarbij het herstellen van de oorspronkelijke beboste toestand werd gevorderd op straffe van een dwangsom van 50 euro per dag indien het herstel niet werd uitgevoerd te rekenen vanaf 1 maart van het jaar volgend op de betekening van de uitspraak (stuk 44).

4. Bij besluit van 29/12/2014 van het college van burgemeester en schepenen van [ ] werd de regularisatie van de ontbossing op het terrein weliswaar onder bepaalde voorwaarden toegekend. De ontheffing van het ontbossingsverbod werd verleend onder de voorwaarde dat de ontboste oppervlakte werd gecompenseerd door een bebossing in de nabije omgeving met streekeigen en inheems loofhout. Deze bebossing dient te worden uitgevoerd voor 15/02/2017.

4.2.1.b. Ten gronde

PAGE 01-00000178782-0007-0018-01-01-4

4.2.1.b.1. Ten aanzien van beklaagde

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten A., B. enkel wat betreft het inrichten van het terrein als parking voor de uitbating van het hippisch centrum en C. bewezen gebleven, en is haar schuld aan de feiten sub B., nl. het verharden van het terrein met steenpuin, niet bewezen.

Het verharden van de toegang tot het terrein met steenpuin is vastgesteld op 6/08/2012, buiten de voorziene tijdsperiode (tussen 20/09/2010 en 1/06/2011) zodat wordt vrijgesproken wat dit onderdeel van de feiten sub B. betreft.

Met betrekking tot de feiten sub A., B. enkel wat betreft het inrichten van het terrein als parking voor de uitbating van het hippisch centrum en C. verwijst het hof naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter op p. 5 tot en met 8 van het bestreden vonnis, welke door beklaagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen en aangevuld als volgt.

Ten onrechte houdt de voor dat zij niet op de hoogte was van het onrechtmatig karakter van de handelingen uitgevoerd door haar bestuurder dhr. , gezien de briefwisseling uitgaande van het Agentschap voor Natuur en Bos niet werd verzonden aan de maar aan persoonlijk (o.a. de regulariserende kapmachtiging van 27/10/2010, de bestuurlijke maatregelen opgelegd bij besluit van 20/06/2011 en het navolgend proces-verbaal van 14/02/2012 opgesteld ten laste van). Dit is uiteraard niet verwonderlijk vermits bij zijn eerste verhoor aan het Agentschap voor Natuur en Bos (stuk 35) meedeelde dat hij de eigenaar was van het kwestieuze perceel. Het is pas later wanneer het dossier aan het Openbaar Ministerie werd meegedeeld dat blijkt dat het perceel eigendom is van de (stuk 96).

Wanneer dan gehoord wordt op 20/02/2013, verklaart hij uitdrukkelijk dat hij gemachtigd is namens de een verklaring af te leggen als bestuurder. Tevens verklaart hij dat hij verantwoordelijk is voor de uitbating van de manege en het hippisch centrum. Hij erkent tevens dat hij de opdracht gaf om de ontbossing op het perceel uit te voeren en het steenpuin te storten om de toegang tot het terrein te verharden (zie verklaring stuk 81). Het feit dat het Agentschap voor Natuur en Bos zijn briefwisseling naar beklaagde Van Belle verstuurde en niet aan de is dan ook niet ter zake dienend, gezien beklaagde zelf erkent dat hij gemachtigd was op te treden namens de . Nergens uit blijkt dat als bestuurder onjuiste verklaringen aflegde in het

strafdossier en al dan niet buiten zijn mandaat zou gehandeld hebben. Ook het feit dat achteraf het verzoek tot ontheffing van het ontbossingsverbod werd ingediend door Van Belle namens de _____ is om dezelfde reden niet ter zake dienend. Vast staat alleszins dat deze regularisatievergunning werd toegekend aan de _____.

Beklaagde _____ had derhalve als geïdentificeerd natuurlijke persoon de feitelijke leiding binnen deze rechtspersoon (ook al was hij niet de afgevaardigde bestuurder van de _____) wat betreft het uitvoeren van deze werken en de rechtspersoon heeft dan ook gehandeld door toedoen van het persoonlijk handelen van deze beklaagde _____ die de feiten wetens en willens pleegde. Gezien beklaagde _____ de feiten wetens en willens pleegde, kan hij derhalve samen met de rechtspersoon _____ op grond van art. 5 Sw. worden veroordeeld.

Het feit dat _____ niet op de hoogte zou zijn dat het kappen van deze bomen is gebeurd zonder te beschikken over een kapvergunning, is niet geloofwaardig gezien zij als eigenaar verplicht is een kapvergunning aan te vragen bij het uitvoeren van werken, minstens navraag te doen of een kapvergunning al dan niet noodzakelijk is. Integendeel, beklaagde doet niets en laat betijen. Derhalve kunnen de feiten worden toegerekend aan de _____.

Op 29/12/2014 werd evenwel door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente _____ een ontheffing van het ontbossingsverbod verleend, weliswaar onder bepaalde voorwaarden, op het kwestieuze perceel.

Deze regularisatie neemt natuurlijk de strafbaarheid binnen de voorziene incriminatieperiode niet weg.

4.2.1.b.2. Ten aanzien van beklaagde

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten A., B. enkel wat betreft het inrichten van het terrein als parking voor de uitbating van het hippisch centrum en C. bewezen gebleven, en is zijn schuld aan de feiten sub B., nl. het verharderen van het terrein met steenpuin, niet bewezen.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter op p. 5 tot en met 8 van het bestreden vonnis, welke door beklaagde niet weerlegd wordt en door het hof wordt beaamd en overgenomen en aangevuld als volgt.

Met betrekking tot de feiten sub A. werd op 29/12/2014 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente een ontheffing van het ontbossingsverbod verleend, weliswaar onder bepaalde voorwaarden, op het kwestieuze perceel.

Deze regularisatie neemt natuurlijk de strafbaarheid binnen de voorziene incriminatieperiode niet weg.

Met betrekking tot de feiten sub B. werd pas op 6/08/2012 vastgesteld dat het terrein werd verhard met steenpuin om de toegang tot de parking te vergemakkelijken, dus buiten de voorziene tijdsperiode (tussen 20/09/2010 en 1/06/2011). In graad van hoger beroep kan de tijdsperiode niet worden uitgebreid zodat beklaagde voor dit onderdeel van de tenlastelegging sub B. wordt vrijgesproken.

Bij de eerste vaststellingen op 1/06/2010 werd vastgesteld dat het ontboste terrein werd omgezet naar grasland en gebruikt werd als parking.

Het hof verwijst naar de foto's in het strafdossier (stukken 27 tot en met 30) die aantonen dat er inderdaad reeds een grasland is, hetgeen impliceert dat in de periode voordien de werken werden uitgevoerd met het oog op de aanleg van een parking en dat dan ook vóór 1/06/2011 het terrein als parking werd gebruikt. Immers, op foto op p. 30 werd een bord "parking auto's" aangebracht op een boom zodat ook vóór 1/06/2011 het terrein gebruikt werd als parking zonder te beschikken over een stedenbouwkundige vergunning.

Ten onrechte beroept beklaagde zich op art. 7.4. van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16/07/2010 stellende dat er geen stedenbouwkundige vergunning vereist is voor tijdelijke reliëfwijzigingen voor de organisatie van sportmanifestaties in recreatiegebied wanneer dit beperkt is tot drie maal per jaar. Deze reliëfwijzigingen moeten hersteld worden binnen de 10 dagen na de aanvang van de werken. Het is niet aangetoond dat het reliëf hersteld werd binnen de 10 dagen zodat aan deze voorwaarde niet is voldaan. Integendeel, bij een terreincontrole op 14/02/2012 werd vastgesteld dat er terreinverharding werd aangelegd om de parking beter te bereiken. Het reliëf werd derhalve niet hersteld en hieruit leidt het hof af dat het niet de bedoeling was van beklaagde om slechts tijdelijk een reliëfwijziging door te voeren, met name enkel bij het organiseren van een sportmanifestatie. Het is duidelijk dat het de bedoeling was een permanente parking aan te

leggen voor de bezoekers van de manege en het hippisch centrum, hetgeen een stedenbouwkundige vergunning vereist.

Met betrekking tot de feiten sub C. houdt [ ] ten onrechte voor dat hij door de ontbossing geen andere bestemming heeft gegeven aan het perceel en om die reden geen inbreuk zou hebben gepleegd op art. 90bis van het Bosdecreet. Gezien het perceel gelegen is in recreatiegebied, blijft het dit ook nog na de ontbossing volgens beklagde [ ]

Het bosdecreet strekt niet enkel tot bescherming van bestaande bossen in de gebieden die door de gewestplannen bestemd zijn tot bosgebied, maar tot alle grondoppervlakten waarvan bomen en houtachtige struikvegetatie het belangrijkste bestanddeel uitmaken van een perceel. Beklagde [ ] betwist niet dat er voorheen op het kwestieuze perceel een bos was. Het feit dat hij enkel gevaarlijke bomen heeft laten verwijderen, wordt tegengesproken door de vaststellingen van het Agentschap voor Natuur en Bos op 1/06/2011, met name de kapping die gebeurde was ruimer dan noodzakelijk en het terrein werd gebruikt als parking voor de bezoekers van de manege en het hippisch centrum.

4.2.1.b.3. Straftoemeting

De feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A., B. enkel wat betreft het inrichten van het terrein als parking voor de uitbating van het hippisch centrum en C. zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

Zoals uit het strafdossier blijkt werden de feiten door beklagde [ ] wetens en wilens gepleegd, zodat naar artikel 5 van het Strafwetboek ook de [ ] , onder wiens maatschappelijk doel de gewraakte handelingen intrinsiek vallen, mede dient schuldig verklaard.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklagde [ ] en de rechtspersoonlijkheid van de [ ]
- hun blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een gebrek aan respect voor het milieu en de regels inzake ruimtelijke ordening enerzijds, en anderzijds het

- feit dat inmiddels een regularisatievergunning, weliswaar onder voorwaarden, werd bekomen die tot op heden nog niet werd uitgevoerd,
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn.

Daarom werd aan elke beklaagde door de eerste rechter om oordeelkundige redenen, beaamd en overgenomen door het hof, een wettige, passende en aangepaste bestraffing opgelegd. De eerste rechter heeft terecht de opgelegde geldboete deels met uitstel verleend.

De geldboete moet de beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet hen leren de regels inzake ruimtelijke ordening te respecteren.

4.2.2 Met betrekking tot de herstellvordering

Het hof dient de herstellvordering te beoordelen op grond van artikel 16.6.6.§1 van het decreet van 5/04/1995 rekening houdend met de ondertussen verleende vergunning en moet aldus, gelet op de opgelegde voorwaarden, nagaan of het herstel nog dient bevolen te worden en in welke mate. Beklaagden verklaarden ter zitting dat deze regularisatievergunning tot op heden nog niet werd uitgevoerd gezien de tijdsperiode die in de vergunning van 29/12/2014 werd opgelegd nog niet verstreken is. Derhalve is de herstellvordering van het Agentschap voor Natuur en Bos nog niet zonder voorwerp.

Derhalve dient het hof de oorspronkelijke herstellvordering van 22/02/2012 nog te beoordelen.

De omstandig gemotiveerde herstellvordering van 22/02/2012 is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijf sub C. Zij steunt op motieven van goed bos- en natuurbeheer en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

De gemachtigde ambtenaar heeft de beleidsvrijheid bij de keuze van de gevorderde herstelmaatregelen en dergelijke keuze komt niet aan de rechter toe. Het behoort de rechter niet de opportuniteit van het beleid van de overheid te beoordelen.

De huidige herstellvordering strékt ertoe de onrechtmatige toestand ingevolge het bewezen misdrijf sub C. in hoofde van de beklaagden te doen verdwijnen en is noodzakelijk om de gevolgen ervan ongedaan te maken. Het feit dat inmiddels beklaagden beschikken over een regularisatievergunning onder voorwaarden verleend door het college van burgemeester en schepenen op 29/12/2014, waarin vermeld wordt dat de compenserende bebossing dient uitgevoerd binnen de twee jaar vanaf de datum waarop gebruik mag gemaakt worden van deze vergunning en deze termijn heden nog niet verstreken is, maakt de oorspronkelijke herstellvordering niet kennelijk onredelijk.

Het herstel in de oorspronkelijke toestand houdt niet noodzakelijk een identieke materiële toestand in: de heraanplanting dient derhalve niet te geschieden in exact dezelfde boomsoort als voorheen aanwezig. De gemachtigde ambtenaar motiveert zijn keuze op afdoende wijze. Het herstel kan derhalve ook inhouden dat aan de illegale ontbossing een einde wordt gesteld door aanplanting van andere boomsoorten dan diegene die onrechtmatig werden verwijderd.

Ook de vereiste van evenredigheid van de gevorderde maatregel is geen beletsel voor een dergelijke vorm van herstel.

De herstellvordering zoals nu gesteld en gehandhaafd brengt voor de beklaagden geen onredelijke last mee die het voordeel dat voor de natuur zou ontstaan zou overstijgen.

De uitoefening ervan maakt dan ook in hoofde van de gemachtigde ambtenaar geen rechtsmisbruik uit.

Dat de stedenbouwkundige bestemming recreatiegebied is en blijft, verhindert niet het herstel van het op het kwestieuze perceel gelegen bos nu dat perceel reeds voor de inbreuk als zodanig werd gebruikt.

De termijn voor het herstel dient, gelet op de omvang van de werken en de inmiddels tussengekomen regularisatievergunning, te worden bepaald op 3 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Gelet op de in het verleden onwillige houding van beklaagden is het gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 50 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Dit houdt concreet in dat er geen dwangsomtermijn wordt toegestaan. Het Agentschap voor Natuur en Bos vorderde een dwangsom van 50 euro, zodat de eerste rechter ten onrechte een dwangsom oplegde van 150 euro.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 50, 65 van het Strafwetboek
- 2, 93.2°, 93.5°.E), 146, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.2°, 4.2.1.5°.b), 6.1.1.lid 1.1° en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 3 §§1-2, 4.15°, 90bis van het decreet van 13 juni 1990
- 16.6.3quinquies al.1, 16.6.6., 16.6.9. van het decreet van 5 april 1995
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het KB van 18 december 1986

- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 1 en 8 en 18bis van de wet van 29 juni 1964

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Verklaart de beide beklaagden niet schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub B. met betrekking tot de het verharden van een terrein met steenpuin, spreekt hen hiervan vrij en ontslaat hen van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart de beide beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A., B. enkel wat betreft het inrichten van het terrein als parking voor de uitbating van het hippisch centrum en C.;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze vermengde feiten tot:

- een geldboete van DUIZEND VIJFHONDERD EURO gebracht op ACHTDUIZEND TWEEHONDERDVIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op VIERDUIZEND HONDERDVIJFENTWINTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen, zodat een gedeelte van ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO gebracht op VIERDUIZEND HONDERDVIJFENTWINTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen effectief blijft;

Veroordeelt de beklaagde **wegens deze vermengde feiten tot:**

- een geldboete van **VIJFHONDERD EURO** gebracht op **TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG EURO** door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van **DERTIG DAGEN**, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van **DRIE JAAR** vanaf heden voor een gedeelte van **TWEEHONDERDVIJFTIG EURO** gebracht op **DUIZEND DRIEHONDERDVIJFENZEVENTIG EURO** door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van **VIJFTIEN DAGEN**, zodat een gedeelte van **TWEEHONDERDVIJFTIG EURO** gebracht op **DUIZEND DRIEHONDERDVIJFENZEVENTIG EURO** door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van **VIJFTIEN DAGEN** effectief blijft;

Verplicht ieder van de beide beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 50 opdecimen en alzo gebracht op HONDERDVIJFTIG EURO;

Legt aan ieder van de beide veroordeelden een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Met betrekking tot de herstellvordering

Beveelt de beklaagden solidair bij toepassing van art. 16.6.6.§1 van het decreet van 05.04.1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid om de plaats binnen een termijn van **DRIE JAAR vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig arrest in de oorspronkelijke toestand te herstellen zoals bepaald in de herstellvordering van 22 februari 2012, onder verbeurte van een dwangsom van **VIJFTIG EURO** per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van deze herstelmaatregel, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;**

Zegt dat de gemachtigde ambtenaar het arrest zelf kan uitvoeren op kosten van de beklaagden als dezen de herstelmaatregel niet binnen de hoger bepaalde termijn zijn nagekomen;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 325,56 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

P. Buyle voorzitter

L. Knapen raadsheer

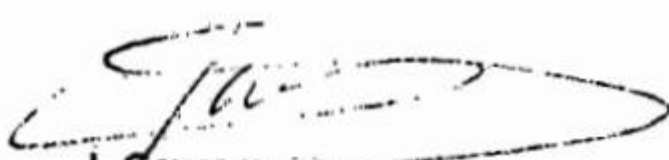
J. Daenen raadsheer

en in openbare terechtzitting van 3 juni 2015

uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal L. De Mot

met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Daenen

L. Knapen

P. Buyle

